

zajmujący w sumie najwyższe miejsce w skali degradacji społecznej. Jako najważniejsze problemy obszaru wskazano wysokie zagrożenie porządku publicznego, w tym przestępczość nieletnich, zły stan nawierzchni głównych pieszych ciągów komunikacyjnych, zły stan techniczny kamienic mieszkalnych i zabytkowych obiektów architektonicznych. Wśród braków wskazano także niewystarczającą liczbę instytucji oraz złe warunki lokalowe do prowadzenia zajęć pozaszkolnych dla dzieci i młodzieży oraz do rozwoju działalności kulturalnej i artystycznej.

Bydgoskie Przedmieście jest również unikatowym układem przestrzennym w Toruniu o wyjątkowej wartości historycznej, oferującym niezwykle interesujący przegląd różnorodnych stylów architektonicznych na stosunkowo małym obszarze. Na szczególną uwagę zasługują Park Miejski, jeden z najstarszych publicznych parków miejskich w Polsce, założony w 1817 r., czy najstarszy w Polsce Ogród Zoobotaniczny, założony w roku 1797.

Bydgoskie Przedmieście zajmuje obszar 466 ha, gdzie zameldowanych na pobyt stały w 2012 r. było 24 952 osoby. W LPR-T³⁷ jako jeden z głównych problemów wskazano wysoki poziom przestępczości, lokujący dzielnicę na drugiej pozycji wśród szesnastu zidentyfikowanych jednostek urbanistycznych Torunia. Zdiagnozowano tu wysoki poziom bezrobocia, ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz istnienie izolowanych części rejonu, które uważa się za szczególnie dotknięte problemami degradacji społecznej (Koszary przy ul. Mickiewicza, Stare Rybaki, czy ul. Lindego). Istotnym problemem Bydgoskiego Przedmieścia była duża liczba wypadków drogowych, związana z nieodpowiednim dostosowaniem głównej osi komunikacyjnej dzielnicy – ulicy Mickiewicza, do potrzeb pieszych i rowerzystów oraz brakiem rozwiązań zapewniających bezkolizyjność ruchu samochodowego. Wśród niedoborów obszaru wskazano niedostateczne zagospodarowanie dla potrzeb mieszkańców terenów zielonych i rekreacyjnych, zły stan techniczny budynków użyteczności publicznej oraz małą liczbę placówek edukacyjnych i wychowawczych. Całego obszaru dzielnicy dotyczył również problem degradacji infrastruktury mieszkaniowej.

Chelmska

Jako obszar wymagający najpilniejszej rewitalizacji wskazany został obszar chełmskiej starówki, do rewitalizacji wyznaczono również obszar wsparcia w postaci Bulwaru 1000-lecia i prowadzących do niego ulic .

Obszar starówki zamieszkiwało w 2007 roku 3 851 mieszkańców. W LPR Miasta Chelmska jako główne problemy wskazano: zły stan zabytków, w których swoje siedziby mają instytucje użyteczności publicznej oraz zaniedbanie nadbrzeżnej części jeziora od strony starówki, wysoki wskaźnik ubóstwa i wykluczenia zawodowego, wykraczający poza średnie wartości dla całego województwa, emigrujący z miasta mieszkańcy w wieku produkcyjnym, niewysoki wskaźnik aktywności gospodarczej wśród mieszkańców. Ponadto miasto charakteryzuje znaczący poziom bezrobocia stanowiący źródło innych niekorzystnych zjawisk, jak patologizacja sfery społecznej, której jednym z przejawów jest znaczący odsetek naruszeń prawa, niewystarczająca ilość miejsc umożliwiających aktywne spędzenie wolnego czasu młodzieży oraz poważny problem uzależnień, zwłaszcza nadużywania alkoholu³⁸.

Koronowo

Na podstawie analizy wskaźników wyznaczono Stare Miasto jako priorytetowy obszar wsparcia. W ramach pozostałych obszarów wymagających rewitalizacji wskazano Park Grabina, osiedla zabudowy mieszkaniowej, teren poprzemysłowy.

³⁷ J. w.

³⁸ Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Miasto Chelmska na lata 2008 – 2015